

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Gfv.III.30.009/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes1

A felperes jogi képviselője: dr. Lovász Andrásné ügyvéd cím1

Az alperes: alperes1

Az alperes jogi képviselője: Sántha és Pozsgai Ügyvédi Iroda; dr. Sántha Ágnes ügyvéd cím2

A per tárgya: szerződés semmisségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 1.Gf.40.075/2024/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Dunaújvárosi Járásbíróság 4.G.40.012/2023/25. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára – 250.200 (kétszázötvenezer-kétszáz) forint meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A felperes mint megrendelő és az alperes mint vállalkozó között 2020. őszén vállalkozási szerződés jött létre egy, a felperes tulajdonában lévő ingatlan felújítási munkálatainak az elvégzésére. Az alperes a munkákat 2020 december végéig elvégezte, a számlát azonban csak 2021. május 17-én állította ki, amikor a felperes ügyvezetője előzetes letartóztatásba került, ezért a kapcsolatot az alperessel nem tudta személyesen tartani. A számla kiegyenlítésére a felperes részéről nem került sor. A felperes házastársának adott meghatalmazás alapján a felek között 2021. május 19-én adásvételi szerződés jött létre, amely szerint a felperes mint eladó eladta a tulajdonát képező, a vállalkozási szerződéssel érintett ingatlant az alperesnek. A vételárát a felek nettó 9.850.000 forint, azaz bruttó 12.509.500 forintban határozták meg, amely megegyezik az alperes által vállalkozói díjra kibocsátott számla ellenértékével. Az ingatlan tulajdonjoga az alperes javára az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

[2] A felperessel szemben az adóhatóság adóellenőrzést rendelt el, amelynek tárgyát képezte az alperes által kiállított számlával kapcsolatos adólevonási jog gyakorlása is. Az adóellenőrzési eljárás során megállapítást nyert, hogy az adásvételi szerződés tárgyát képező felperesi ingatlanon kívül még további három ingatlanon végzett kivitelezői tevékenységet szóbeli vállalkozási szerződések alapján az alperes. Az alperes az elvégzett munkákról

azonban csak egy számlát, az adásvételi szerződésben rögzített vételár beszámítására használt számlát állította ki. Ezen vállalkozási szerződéseknek az ingatlanok közötti megosztása azonban nem ismert, a felek között tételes elszámolásra azóta sem került sor. Az adóellenőrzési eljárás eredményeként kiállított jegyzőkönyvben – egyebek mellett – rögzítésre került, hogy a kiállított számla tartalmilag hiteltelen, arra adóelvonási jog nem alapozható.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében a felek között 2021. május 19-én létrejött adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti semmisségének megállapítását és az eredeti állapot helyreállítását, az ingatlan tulajdonjogának a felperes javára történő visszajegyzését kérte. Keresetét azzal indokolta, hogy az alperes az adásvételi szerződés megkötésekor kihasználta a felperes ügyvezetőjének és családjának szorult helyzetét, amely a felperesi ügyvezető fogvatartása miatt állt elő. Az ügyvezető ugyanis nem volt abban a helyzetben, hogy az alperes által kiállított számlát megismerhesse, így nem szerezhette tudomást arról, hogy az alperes nemcsak a felperes tulajdonában lévő ingatlanon elvégzett munkák ellenértékéről állította ki a számlát.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Hangsúlyozta, hogy a szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközés miatt állított érvénytelensége esetén a bíróságnak nem a szerződő fél érdeksérelmét, hanem azt kell vizsgálnia, hogy maga a jogügylet társadalmilag elítélendő-e, a mérlegelés pedig csak a szerződéskötés időpontjában fennállt körülmények, a felek által a szerződéskötéskor ismert adatok, tények alapján történhet; utóbb bekövetkezett változások a szerződés jóerkölcsbe ütközésének a megítélésekor nem értékelhetők. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a szerződés semmisségét nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközés jogcímén csak a szerződéssel elérni kívánt joghatás jóerkölcsbe ütközése válthatja ki. Az adott esetben a szerződéssel elérni kívánt joghatás a vállalkozói díjtartozás kiegyenlítése volt, az pedig a nem minősül jóerkölcsbe ütközőnek. Az általános társadalmi zsinórmérték szerint ugyanis az elvégzett munkáért járó díjazást meg kell fizetni. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felek között lényegében a vállalkozási szerződésből eredő elszámolási vita van, az elszámolás azonban a pernek nem tárgya. A felperes hivatkozása a feltűnő értékaránytalanág miatti érvénytelenség kérdését veti fel, azonban az ezen alapuló megtámadás határideje már eltelt.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta. A fellebbezésben írtakra figyelemmel indokolásában azt emelte ki, hogy nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást az eljárás során, hogy az alperesi ügyvezető szándékosan használta ki a felperesi ügyvezető előzetes letartóztatását az adásvételi szerződés megkötése során. Az pedig nem ellentétes az általános társadalmi erkölcsi értékítéllettel, hogy az alperes a felperesi ügyvezető előzetes

letartóztatásáról történt tudomásszerzést követően a felperes fizetéseképtelensége okán a számla ellenértékét a felajánlott felperesi ingatlan megvásárlásával kívánta kiegyenlíttetni. A jogerős ítélet szerint az egyik fél hiányos vagy téves szerződéskötéskori tudattartama nem eredményezheti a szerződés jóerkölcsbe ütközését, az csak megtévesztésen, tévedésbe ejtésen alapuló érvénytelenség megállapítására lehet alkalmas.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, egyúttal felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. ez utóbbit a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a) pontjának mindkét fordulatra [a joggyakorlat egységének, illetve továbbfejlesztésének biztosítására] és a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának mindkét fordulatra [a felvetett jogkérdés különleges súlyára és társadalmi jelentőségére] alapította.

[8] Felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú ítélet kereseti kérelemmel egyező megváltoztatását. Állítása szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:88. § (1) és (3) bekezdését, 6:96. §-át, 6:108. § (1) bekezdését, 6:112. § (1) bekezdését, valamint a Pp. 279. § (1) bekezdését.

[9] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme alapjául előadta, hogy a törvényben nevesített egyéb érvénytelenségi okok meglétére tekintettel a jóerkölcsbe ütközés jogcímét nem vizsgálta a bíróság kellő súllyal. Hangsúlyozta, hogy a keresetlevél pontosan elhatárolta az egyéb érvénytelenségi okoktól a szerződés jóerkölcsbe ütköző voltát, és az indokolt többlétegyenlőség alapján hivatkozott arra. Érvelése szerint egy szerződés esetében egymással párhuzamosan több érvénytelenségi ok is fennállhat és valamennyit vizsgálnia kell a bíróságnak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A Kúria előjáróban rögzíti, mivel az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben, ezért a Pp. 408. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében a felperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[11] A Kúria előrebocsátja azt is, hogy a felülvizsgálat mint rendkívüli perorvoslat engedélyezése a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3. (BH 2020.366.)]. A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályozása önálló: eltérnek a kötelező tartalmi elemeik [Pp. 410. § (2) bekezdése, 413. §], és a tartalmi hiányukhoz fűződő jogkövetkezmények [Pp. 410. § (4) bekezdése, 415. §]. Az

engedélyezés iránti kérelem kötelező tartalmát a Pp. 410. § (2) bekezdés *a)-c)* pontjaiban taxatívén felsoroltak teszik ki: bármelyik tartalmi kellék hiánya a Pp. 410. § (4) bekezdése értelmében önmagában megalapozza a felülvizsgálat engedélyezése iránt előterjesztett kérelem érdemi vizsgálat nélkül történő visszautasítását (Kúria Pfv.VI.20.057/2020/2.).

[12] A fentiek alapján tehát a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem olyan beadványok, amelyek benyújtási helyét, határidejét és tartalmát a Pp. külön-külön szabályozza [Pp. 410. § (1)-(2) bekezdés, 412. § (1) bekezdés, 413. § (1) bekezdés]. Ha a felülvizsgálat a Pp. 408. §-a alapján kizárt, úgy a felülvizsgálati kérelemhez csatolni kell a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet [Pp. 412. § (2) bekezdés]. A két kérelmet önállóan külön iratban kell előterjeszteni, egy okiratba foglalásuk csak szerkezeti elkülönítésük esetén lehetséges, ennek hiányában a Kúria az engedélyezés iránti kérelmet visszautasítja {Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3., megjelent: BH 2020.366. [10]-[11]}. Emellett jelentősége vannak is, hogy a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem között csupán tartalmi összefüggés van, a tartalmi azonosságuk kizárt, a két kérelem a szabályozás önálló tárgya (Kúria Gfv.III.30.288/2024/3.).

[13] A felülvizsgálat Pp. 408. §-án alapuló főszabály szerinti kizártsága esetén a felülvizsgálat kivételes engedélyezésére alapvetően csak az egyedi ügyön túlmutató indokok alapján kerülhet sor, amikor az szükséges, hogy a Kúria a felülvizsgálat jogegységesítő funkcióját érvényre juttassa, ezt célozzák az engedélyezés egyes, a Pp. 409. § (2)–(3) bekezdésében szabályozott esetei. Az engedélyezés iránti kérelemben tehát – a felülvizsgálati kérelemben foglaltaktól eltérően – nem önmagában a támadott jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kell bemutatni, hanem a Pp. 409. § (2)–(3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően azt, hogy az állított jogszabálysértés kiküszöbölésén túl a jogegység biztosítása érdekében szükséges a Kúria eljárása.

[14] A felperes azonban alapvetően nem ennek a követelménynek az alapulvételével készítette el az engedélyezés iránti kérelmét, amely – az alábbiakban részletezettek szerint – nem bizonyult megalapozottnak.

[15] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjának mindkét fordulatára alapította. Ezek mindegyike önmagában az engedélyezés két, eltérő indokok alapján előterjeszthető esetét tartalmazza.

[16] Ha a fél több okból kéri a felülvizsgálat engedélyezését, valamennyi engedélyezési okra vonatkozóan – egyenként – elő kell adnia, hogy az engedélyezést milyen indokok támasztják alá [Pp. 410. § (2) bekezdés]. A felperes az engedélyezés iránti kérelmében négy, egymástól különböző engedélyezési okot jelölt meg, azonban azokat egyenként nem indokolta, kérelméből nem volt beazonosítható, hogy a kifejtett indokok mely engedélyezési ok alátámasztására szolgálnak. Ez a hiányosság a Kúria egységes gyakorlatában (Pfv.III.20775/2024/5.) önmagában kizárja a felülvizsgálat engedélyezését, hiszen az egyes engedélyezési okok adekvát indokainak megfelelő előadása, következésképp azok azonosíthatósága hiányában az alperes kérelme érdemben eredményre nem vezethet.

[17] A Kúria ugyanakkor mindemellett a felperes által megjelölt engedélyezési okok alapján az alábbiak miatt sem találta a felülvizsgálatot engedélyezhetőnek.

[18] Amint arra a Kúria már több határozatában [Pfv.V.21.294/2022/2., Gfv.V.30.561/2022/2., Gfv.V.30.562/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2. (BH 2023.71.)] rámutatott, a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok – így a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja tekintetében is – alapvető törvényi feltétele, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdést vessen fel. A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek az a jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze [Kúria Pfv.V.20.675/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2. (BH 2023.71.), Gfv.VI.30.523/2022/2., Pfv.V.20.603/2023/2]. Emellett a Kúria rámutat arra is, hogy nem mellőzhető annak levezetése sem, hogy a felülvizsgálattal érintett jogerős ítéletre figyelemmel, arra vonatkoztatva mennyiben indokolt a Kúria részéről e kérdésben az állásfoglalás, vagyis milyen hatással lehet a Kúriának a jogkérdésben tett állásfoglalása a jogerős ítéletre (Kúria Gfv.VI.30.523/2022/2.).

[19] Mindezekhez képest a felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében nem jelölt meg a jogerős ítélettel, az annak alapját képező jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésbe hozható olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása során vizsgálható lenne. Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat arra is, hogy a jogerős ítélettel szemben állított jogszabálysértés megjelölése nem azonos az engedélyezést megalapozó jogkérdés bemutatásával. A felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre a kérelmét alapítja (Kúria Pfv.V.20.051/2022/6., Pfv.V.20.494/2022/3., Pfv.V.20.556/2022/2.).

[20] Az a felperesi hivatkozás ugyanis, hogy az eljáró bíróságok az egyéb érvénytelenségi okok mellett nem vizsgálták kellő súllyal a jóerkölcsbe ütközés jogcímét és ez alapján hozták meg határozatukat, nem tekinthető a fentiek szerinti elvi jelentőségű jogkérdésnek, hanem a felperes által megsértett jogszabályhelyként megjelölt Pp. 279. § (1) bekezdésében szabályozott megalapozatlanság kérdését veti fel. A Kúria következetes gyakorlata szerint ugyanakkor az eljárási szabálysértések vizsgálata már a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakasz kereteit meghaladó, azokon túlmutató, a felülvizsgálati kérelem érdemi szakaszára tartozó kérdés (Kúria Gfv.V.30.536/2022/2., Gfv.V.30.168/2023/2., Pfv.III.30.174/2024/2.).

[21] Ezt meghaladóan a Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[22] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjában szabályozott engedélyezési ok első feltételét értelmezve úgy foglalt állást, hogy az akkor teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés

megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló, eltérő határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni, első fokon jogerőre emelkedett határozatra azonban nem hivatkozhat. A felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat a vizsgált engedélyezési ok körében, kizárva ezzel annak a lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati eljárás hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.II.21.100/2022/2., Pfv.V.21.274/2022/2., Pfv.V.20.124/2024/2.)

[23] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének két vagylagos feltételét jelöli meg, ebből következően az engedélyezés iránti kérelemnek az indoka nem lehet azonos a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása körében. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. Ennek megfelelően a Pp. 410. § (2) bekezdés *ca)* pontjára hivatkozó engedélyezés iránti kérelem tartalma az engedélyezést megalapozó két feltételnél eltérő: míg a joggyakorlat egységének érdekében a nem egységes bírói gyakorlatot, addig a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében az egységes bírói gyakorlatot és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatni és megindokolni. Ennek alapján a Pp. 409. § (2) bekezdésének *a)* pontja „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható.

[24] Az előzőeknek megfelelően a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulatára alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben be kell mutatni a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a nem egységes bírói gyakorlatot aszerint, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölni (Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2., Pfv.V.20.992/2021/3., Pfv.I.20.307/2021/2.).

[25] A felperes ugyanakkor egyáltalán nem jelölt meg ilyen eltérő döntéseket. A Kúria azonban a joggyakorlat egysége biztosításának szükségességére alapított hivatkozást érdemben nem vizsgálhatja, amennyiben a fél széttartó (divergáló) bírói gyakorlatot nem jelöl meg (Kúria Gfv.V.30.282/2023/2.), következésképp a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulatára alapítottan a felülvizsgálat nem volt engedélyezhető.

[26] A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása – mint a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulatában szabályozott engedélyezési ok – tekintetében pedig tehát azt kell bemutatni, hogy a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése mely körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.V.20.396/2023/2., Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.838/2022/3.). A felperes azonban ebben az esetben sem jelölt meg olyan döntéseket, amelyekkel egy adott

jogkérdésben kialakult gyakorlatot szemléltetnek, és arra sem nyilatkozott, hogy mi indokolná ehhez képest az eltérést, annak továbbfejlesztését.

[27] Mindezek alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első és második fordulata szerinti engedélyezés feltételeinek egyike sem állt fenn, következésképpen e jogszabályhely alapján sem volt lehetőség a felülvizsgálat engedélyezésére.

[28] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége miatt indokolt. A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti engedélyezési ok esetén alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges. A Kúria gyakorlata szerint ugyanakkor önmagában a felülvizsgálati kérelemben támadott jogerős ítélet vélt vagy valós jogszabálysértő volta nem ad lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére (Pfv.V.21.285/2022/2.). A Kúria az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét nem vizsgálja.

[29] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjára alapított engedélyezés iránti kérelemmel összefüggésben azt is kiemeli, hogy az erre való hivatkozás az engedélyezésnek két eltérő – vagylagos – feltételét jelöli meg, az engedélyezés két eltérő esetét öleli fel, ebből következően az eltérő indokolást igényel. Amíg a felvetett jogkérdés „különleges súlya” miatt a jogerős ítélet felülvizsgálatára kizárólag akkor van lehetőség, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat és ez a Kúria iránymutatását szükségessé teszi, addig a felvetett jogkérdés „társadalmi jelentősége” miatt akkor indokolt a jogerős ítélet felülvizsgálata, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. További feltétel, hogy ezekben az esetekben a felülvizsgálat csak akkor engedélyezhető, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett határozatában (Kúria Pfv.V.20.750/2023/2.).

[30] A fentiek szerint ugyanakkor a felperes elvi jelentőségű jogkérdést nem fogalmazott meg, hanem lényegében – a kifejtettek szerint – csak eljárási szabálysértésre hivatkozott. A felperes azt sem mutatta be, hogy felvetései túlmutatnak az egyedi ügyön, új típusú ügyekben nagy számban fordulnak elő, és a társadalom széles körét érintenék. Ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem felel meg az előzőekben ismertetett követelményeknek egyik engedélyezési fordulatot tekintve sem, az általa megjelölt indokok nem mutattak túl az egyedi ügy keretein, ebből következően nem voltak alkalmasak a felülvizsgálat engedélyezésére. A felperes mindössze csak megjelölte a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt engedélyezési okot, azonban kérelmét a fent rögzített tartalommal nem támasztotta alá, nem adta elő, milyen körülmények alapján állapítható meg a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos ok, ami a Kúria iránymutatását szükségessé tenné. Önmagában sem a konkrét ügyben felmerült egyedi jogszabálysértés, sem a fél részére értelmezést igénylő kérdések felvetése nem alapozhatja meg a jogerős határozat jogereje feloldásának lehetőségét magában hordozó felülvizsgálat engedélyezését (Pfv.I.20.834/2019/2.).

[31] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[32] Az eljárás során a felperes az eljárási illetékre kiterjedő részleges személyes költségfeljegyzési jog kedvezményben részesült, ezért mentesült a felülvizsgálat engedélyezése iránti illeték előlegezése alól. A felülvizsgálat megtagadására figyelemmel a Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése és 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja alapján számított illeték megfizetésére. A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság (Nemzeti Adó- és Vámhatóság) 1003200001070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezésre kötelezett adóazonosító számát. A Kúria a 3. § (4) bekezdése alapján figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[33] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[34] I. A joggyakorlat egységének biztosítására vagy továbbfejlesztésének szükségességére alapított hivatkozás alapján a felülvizsgálat nem engedélyezhető, amennyiben a fél szétartó (divergáló), vagy az utóbbi esetben a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben már kialakult bírói gyakorlatot nem jelöl meg.

II. A jogkérdés különleges súlyára vagy társadalmi jelentőségére alapított felülvizsgálat nem engedélyezhető, amennyiben a fél az engedélyezés iránti kérelmében nem mutatta be, hogy a támadott határozat által felvetett jogkérdés túlmutat az egyedi ügyön, új típusú ügyekben nagy számban fordul elő, illetve a társadalom széles körét érinti.

Budapest, 2025. június 17.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró